

En sorglig och hjerterörande Sång om

Dubbelsjelfmordet,

som den 2 Mars innevarande år egde rum uti
hufvudstaden Helsingfors.

Skrifven af: J. F. L.

På O. W. M:s förlag.

A b o,
Nura boktryckeri, 1892.

Pris 15 penni.

Sjunges som: Ensam uti hela wida werlden o. s. w.

1 w.

Ett budskap det så sorgsligt wi fått höra,
Om hwad i Helsingfors händt dessa da'r,
Swarom jag nu begynner att beskrifwa,
Och min tanke dertill icke spar.

2 w.

Fastän min hand är swag och knappast mäftar
Om denna sak förtälja några ord.
Men skaldekunsten icke jag föraktar,
Må denna dram' ej blifwa oförspord.

3 w.

I kärleswäg nu twänne männer unga,
Sin lyckas mål önskade uppnå
Men kärleken ej fått sig rätt begrundat,
Uti de ungas hjertan båda två.

4 w.

Om tjuguetts års ålder war fästmannen,
Som till skön Ellen, han sin kärlek bar.
Och till börden swenskt den unge mannen,
Ossian Engwall, i Gessle barnfödd war.

5 w.

Ej bildning saknade den swenske mannen
 Att ifrån sina första ungdomsår.
 Då en god uppfostran honom gifwen,
 I hans förhoppningsfulla barndoms vår.

6 w.

Sedan sin skolgång Engwall afflutat,
 Bokhandelsbanan han sig företar.
 Af ett bättre stånd, han ju härstammat,
 Generalkonsul är den dödes far.

7 w.

Fröken Ellen afwen swensk till börden,
 Son ett år yngre än sin festman war.
 Berömligt hon sin syssla skött den tiden,
 Son för serweringskassan ansvar bar.

8 w.

Fästmannar med sin kära öfwerwarit,
 Operahusets glada maskerad.
 Swadan de sedan sig i lugn begifwit,
 Till fästmannens hem i samma stad.

9 w.

Efter att till Engwalls bostad kommit,
 Så roade dem ej länge lefwa här.
 Medan klockan 6 på morgon slagit,
 Engwalls skott, på skott, nu höres där.

10 w.

Genast derefter sig så ryktet spridit,
 Hastigt som en löpeld inom staden går:
 Att twänne sjelfmord begångna blifwit,
 I 4:ran som wid Nylandsögatan står.

11 w.

Fyra revolverskott, Engwall affskjutit,
 Deras twänne förfortat brudens dar.
 Och af twänne hans lif döden ljutit,
 Mörkfens engel, des trälars lif ej spar.

12 w.

Ej finnesswaghet desfa mord förwållat,
 Derom man tillförlitlig kunskap fått.
 Man af de frångångnes bref inhemtat
 Med samtycke Engwall, dramman nu begått.

13 w.

Först hade Engwall, nog ömt älskat Ellen,
 Men då han kommit att erfara sig.
 Genast en annan wändning fått kärleken,
 Och afbragt de ungas dar, från lifwets stig.

14 w.

Engwall, som för sin hyreskamrat betygar,
 Kort förinnan denna dubbelmord.
 „Att ej blifwa skrämde då skottet ilar,
 Och han i lif, ej funnes på vår jord.“

15 w.

Kamraten, som det för lek antoge,
 Warnar honom likväl för slift tal.
 Engwall, då sig till maskerad begåfwe,
 Sör anspråk för natten, få förhyrd hans sal.

16 w.

Öj härtill kamraten nu samtyckte,
 Studerande, som till sitt stånd han war.
 Det tal hos honom skrämset wäckte,
 Att natten hos annan man tillbringat han. *Ser*

17 w.

Engwall, som från Sverige medhade,
 Berömdvärda witsord der han tjenade.
 Men mindre driftig, sig här bewiste.
 Ett melankoliskt lynne, härande.

18 w.

Så de unga affredo wandringskretsen,
 Med blyxtens snabbhet till en annan werld
 I svart sidendrägt war klädd skön Ellen,
 Och sampagnewin, till deras sista färd.

19 w.

Hemsk och blodig war ju deras bortgång,
 Från denna mödosamma jämmerdal.
 Öj beskriwa kan jag för denna gång,
 Om något hopp stod dem till himlens sal.

20 w.

En warning här det äfwen må vara,
 För unga personer nu i allmänhet:
 Att de med hwarandra wäl öfwerwäga,
 Det kärleksfrågan, ej utgör någon lek.

21 w.

Men innan denna sång nu här afflutas,
 Will oförspordt jag icke lemna här.
 Huru Ellen Forsmans lik grymt uthemtas,
 Som man med döda personer, icke plär.

22 w.

Samhällsbildningen sig så förhåller,
 Bland allmänheten på ett och annat sätt.
 Man det af twänne politiekarlar finner,
 Att lik handteringen, de ej sköta rätt.

23 w.

Efter att Ellen Forsmans lik uthemtats,
 Swenske generalkonsuln insunnit sig.
 Till följd hwaraf Engwalls wäl handterats,
 Då närwar Konsuln här respekterlig.

24 w.

Nu jag skrider att min sång affluta,
 Och önskar förbättring härnäst blott.
 Att å inga orter, man finge mera,
 Höra så hemiska mord, som nu tillgått.

25 w.

O, Herre dina barn än förbarma,
Och på sanningens väg ledsage dem!
Så vilja vi dig af hjertat prisa,
Här och ewigt upp i himmelen!

